

که سال گذشته بقصد تخریب قلعه و قصبه چند هزار شرط سعی بجا آورده بسبب بعضی موانع دست برداشته موقوف بر سل آینده داشته بود درین‌گوای باتفاق شهباز خان و غیره بطريق ایلغار جلو ریز بر قصبه مذکور رسیده با وجود خبردار شدن و تردید نمایان نمودن مخالفان که سرافراز خان و سمندرخان و سیدی سور حارثان قلعه و قصبه از سرمهادن توپ و تفنگ و دیگر آلات آتشباری از اطراف قلعه کوتاهی ننمودند - بهادران کشور گیر و دلاران قلعه کشا بتنوع تدبیر و سعی تهوزیها بکار برده اول قصبه را بنصرف والا در آوردن و قریب شش هزار مرد و زن صغیر و کبیر دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر با مال و افرادی دیگر اشیا که از سرکار خامنه نظام الملک درانجا بود سوای امتعه واقعه تجار و رعایا بنصرف مردم پادشاهی درآمد و مال و مبلغهای خطیر بتاراج رفت - و سرافراز خان حارت آنجا بهزاران هراس جان بسلامت بدر برده خود را بنظام الملک رساند و نصیرخان اسیران را ازاد ساخته بتسخیر قلعه گماشت - بعد ترددات نمایان و محاصره چندگاه که نقب‌ها پایی حصار رسیده در فکر پر نمودن بازوت بودند که لشکر کومکی دکوهی ها بصردادی رنده خان و بهلول خان اسید معهذا که از جمله نقب‌ها یک نقب زیر برجی که ملچاء و قندهازان مخصوصان سود آتش داده پانصد نفر پر ازده بودند مردم قلعه به پشت گرسی کومکیان که از چار طرف بر مورچال رسخه صدای دار و گیر بلند ساختند آشوب قیامت برپا شد از زیر و بالا متصل هم گوله توپ و زیبورک و حلقه آتش بار و بان شر را فشار و سلکهای غیل را نائل شدن گرفت و

تزلزل مظیم در لشکر افتد

* بیست *

ز تیر دلیران پیکار تیز * زمین لاله خیز آسمان لاله ریز
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته باوجود
 هجوم چنان خصم و باریدن تگرگ گوله آتش که از بلا و
 پائین میرسید حملهای صف رها و فبرد های مرد ازما نموده
 مخالفان را از پیش رو برداشته و مصلحت کار دران دید
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش وعد توب و بارش گوله
 آتشین هوش تهمتگان روز کار میدرد از جمله نقب های باروت
 فرش شده که سه نقب مصالح آتش زدن آن موجود شده بود
 آتش دهد - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج
 رزوله خان یانار نموده بود رسید و بحضور اعظم خان نقب ها را
 آتش زدند و جمعی زیر دیوار آمدند و برخی همراه برج
 با مصالح آن پریدند - با وجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تردید
 بورش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تاره رسیده اعظم خان
 مخصوصان بمرتبه سدراء گردیدند و بمانعه دفع حمله بورش
 پیش آمده چنان شرط قلعه ای بجا آوردند که جای تحسین
 و آفرین خویش و بیگانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و
 در تردید طرفین ظلمت شب حاصل بورش گردیده و تمام شب مردم
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند
 و مردم پادشاهی در پر فمودن نقب های دیگر از باروت بروز آوردند
 صبع که نیغ نموده آنرا جهان تاب برای تعمیر ربع مسکون
 نوز افشار گردیده سراز برج مشرق برآورده و مردم قلعه باهم

مصلحت نمودند آخر فردا روز هم این قلعه ها به تسخیر قلعه کشا خواهند در آمد و همه کشته تیغ قهر و سیاست خواهیم گردید صلاح کار درین است که امانت طلبوده کلید قلعه را حواله نماییم و خود را از بلای اسیری و طعمه تیر و سنان محفوظ داریم - پس هفت نفر فهیده کار برای پیغام امانت و سپردن قلعه نزد سرداران فرستاده کلید قلعه را سپردند - ده زنجرفیل و صد و شانزده توب که از جمله چهار توب نامی با اسم غیری کلان و غیری خورد (104) و بجهی و ملک هبظ بودند با اسباب دیگر بضیط اولیای دولت قاهره در آمد *

دیگر از مدد طالع صاحب قران ثانی - آنکه چون بعد فوت ملک عذر نظام الامک فتح خان پسر کلان عذر را که سپهسالار صاحب مدار نظام الملک گفته می شد از سوئی ظن که خراب کن دیر کهن و خاصه کامروایان الکه دکهن است غافل گرفته محبوس ساخت و بجای او تقرب خان که از غلامان عمدۀ او بود سپه سالار و خواص خان حبسی را وزیر خود نمود بعده که از تقرب خان موافق چشم داشت بظهور نیامد و دکه‌های دیگر که موافق رویه بزرگان او همکار که همیشه بانی استیصال سلطین خود گردیده اند حمد بکار برند بazaar فتح خان را از قید برآورده صاحب مدار سلطنت ساخت - ازین معنی تقرب خان رفییده خاطر گشته رجوع باعظم خان آورده بمنصب شش هزاری شش هزار حوار و عطای لک رپیده و دیگر انعامات سر افزایی یافت - صد و چهل نفر دیگر که همراه او از مردم با نام و نشان آمد بودند

نه در خور پایه منصب و خلعت یافتد - بعده که اعظم خان بقصد
بهر بروان ایام بر سات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید
با رجوع پیغام صالحه بین آمدن از طرف رفوله خان و دیگر امراء
بلجا پور همینکه سه چهار متر قطع نموده شد روزی بر سر کمی که
بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دیه جنگ در گرفت
و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گرفت و کومک از هر تو
طرف میرسید و نایره جلال و قتال افروخته تر میگردید جمع کثیر
از طرفین کشته رژمی گردیدند درین قسم قریب هفت هزار سوار غذیم
بسوداری رفوله خان و غیره سه چهار امیر غامی ناگهانی رسیدند
و مردم نقیة السیف کمی را در میان گرفته بزد و خورد پرداختند و
بمرتبه غلبه دکهی ها ظاهر شده که شهباز خان با پسر خود از اسپان
بیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شخصت نفر دیگر در راه
ولینعمت نثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان
با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه رزم کاری برداشته علم
جان افشاری در معرکه کارزار بر افراشته بیهوش کشته افتادند - و جمع
کثیر دیگر از مخصوصداران و اخدیان و برق اندازان کشته رژمی
گردند حاصل کلام احمدی ازان و رطبه سالم نجات نیافت و اکثر مردم
رژمی نامی را که دکهی ها می شناختند برداشته دست بدست
بطريق تیفه و هدیه نزد سرداران خود برقند - اعظم خان از شنیدن
این هنگامه جلو ریز خود را رساده و فوج دکهی ها را خود گرفتند
اعظم خان را که نظر بر کشتن افتاب افسوس کنان برای
تیمارداری و محافظت رژمیان باقی مانده امر نموده مراجعت کرد -

گهجه در تدارک این چشم زخم تاختت و ناراج بسیار و اسیر گرفتند
پیشمار در ملک و تعلقہ بیجا پور نموده شد اما فایده بجمل کشتن
و زخمیان نداد بلکه روز بروز زیاده مادرگ نساد و فوج کشی و آدم
کشی بیجاپور و نظام الصلکی علاوه فریاد و شدائد قحط سالی دکھن
میگردید *

ذکر واقعه ممتاز محل بیکم

هدفهم ذی قعده سال حال ملکه قدسی صفات ممتاز محل
که روح جان پرور و هدم و محروم بستر حضرت اعلی بود بدرد و
که بعد استداد ده پهربیله متولد شد ازین منزل غانی بروضه
جاداگی بهزادان حضرت شناخت . ازین واقعه جان کاه کوه کوه
نم در دل پادشاه راه پافت و در تعزیت آن محروم و هدم دیرینه
مدتها با سینه پراخکرو دیده براختر بصریه ترک ملبوسات رنگین
و عطربات و جواهر پوشیدن نمودند و در جشن دنس و جلوس نعمه
و سرمه شنیدن را صدای نوحه و ماتم تصور می نمودند و هرگاه
یاد می آمد اشک ریزان گشته آه پردرد کشیده بدین زمزمه زیان
را آشنا می ساختند *

زندگی بهر دیدن بار است * بار چون نیست زندگی عار است
و هرگاه که بر سر مزار آن ملکه ملکی صفات مورفند دریا دریا لولوی
آبدار از چشم گهر بار بار سر قبر آن مرحومه مغفوره می امشانند و
اکثر میفرمودند که دیگر لذت سلطانی بلکه مزه زندگانی نماند و
بی نظاره دیدار آن دلدار غمگسار همه ذشاط بکسروت و غم مبدل گشته .
و هرگاه در حرم سرا نشوف میبردند اشک ریزان قدم گذاشته چادیده *

پر نم همان وقت مراجعت می‌نمودند و می‌غرفتند که دیدن رعی احمدی خوش نمی‌آید - رعی سعادتمند زنی و خوشحال مردی که در ایام حیات باهم چنان فرد محبت بازند که ایام فراق و جداگانه برا آنها چندین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از هدم و رفیق صاحب غم خصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت افزایی هم دیگر خواهد بود نیست - در خانه داری بیست و یک سال چهارده فرزند تولد شد از این جمله هفت گل گلشن سلطنت باقی ماده ند چهار پسر و سه دختر بیک کروز رویه در خزانه مغفره برآمد آنرا با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف بیچار پادشاه زاده تقسیم نمودند *

اعظم خان و تقرب خان از بالا گهات آمده شرف ان دور ملازمت گردیدند - درین‌لا بعرض رسید که فتح خان پسر عذیر بعد از خلاص شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در ناوی محبوس گردیدن خود موافق دستور نیک حرامان دکهن نظام الملک را غافل ساخته از روی دغا و تدبیر گرفته محبوس خود ساخت و حقیقت این حسن خدمت بخدمت حضرت اعلی معروف داشت و خود را یکی از بذدهای مطیع عقیدت کیش و غلامان خیر ادیپش آن درگاه وانمود - درین اوان معرض گردید که خواجه ابوالحسن پا لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکل در دامن کوهی نزدیک ناله که آب بسیار کم داشت چنانچه بخرج لشکر و نمی نمود قرود آمده بود - نهم شهر بور ماه الهی از بارش سه روزه که پیغم واقع شد بمربیه آب ناله طغیان نمود که لشکر را فرست

تبدیل مکان نداد - و از بالای کوه سیلاپ های کوه را فرود آمد، تمام
دامن کوهسار فرو گرفت و لشکر را هیچ طرف راه گزین نماد ناچار
دست از همه اسباب برداشت هرچه توانستند برداشت مع عیال و
ناموس که بر فیلان و اسپان سوار بودند خودها شناکنان با هزاران ه بواس
و خواری ازان آب خون خار جان بسلامت برآوردند و دیگر مردم
لشکر که بار بربار و سواری نداشت و در آب دست و پازدن نمی
توانستند معه زن و فرزند و آنچه داشتند زاد راحله کعبه با خود
گرفته از راه نزدیک بدربایی شور پیوستند - از خزانه خواجه
ابوالحسن زیاده از یک خریطه اشرمی و پنج خریطه لوپیده
فرصت برداشتن نشد تا به بیگارگان بی سر و سامان که
سوای یا بیوی خشک شده قبط دیده نداشتن چه رسد *

همدرین روزها از واقعه اوپرسه بعرض رسید که در همسایگی
پروش خان بارهه باروت فروشی خانه داشت در انبار باروت او آتش
از غیب افتاد و خان مذکور با جمعی که در دیوان خانه بار هم
بزم بوشند از هدمه باروت معه آن خانه پریدند *

ربع الاولی جشن وزن قمری سال چهل و دویم بດستور
هر سال انعقاد یافت - نصیرخان را بعطای مراتب ماهی که
در دکهن ازان عمده قر مراتب نمی باشد سرفرازی بخشیدند -
و از سلطین های اول کسی را که ماهی عنایت نمودند همین
بود - چون فتح خان پسر عنبر حجشی نظام الملک را که در
محبوس خانه داشت خفه نموده روانه دارالبقاء نمود و جمعی
از امرای دیگر مثل خواص خان و عبدالله خان معلم که نظام الملک

اورا دخیل مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مخاطب پشمیرخان و اعتماد راو و دیانت راو و غیره وزاره نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوب نمود و حقیقت را به تمیز آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رها جوئی آن جناب پامید نتیجه آن نموده ام بحضور معرض داشت و درج نمود که پسر ده ساله اورا برای مصلحت قائم مقام پدر تا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمل حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بمقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز نخیر بیدمانی داشتند در جواب نوشتمند که ماهم باقی ملک فرزدیگ بتسخیر رسیده را نظر بریندمی و مظلومی پسر او بحال داشتم اما جواهر بیش قیمت و فیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سازد و خلعت معه که هو مرضع که اسلحه مخصوص دکه‌نی هاست ویازده اسپ برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاواران شدید روشناس برای اوردن جواهر و فیلان نظام الملک تعین فرمودند *

ذکر تعین انواع برای خرابی ملک بیجا پور و فتوح قلعات
چون عامل شاه از راه ناعاقبت اندیشه با نظام الملک
بر قلعه شولاپور مصالحة نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان
را یکسو گذاشته بود آصف خان را با امرا و راجه‌های نامدار که
به تحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است برای تنیجه
او مرضع ساختند . خبر احتمال اسد خان در آهور و چهانگیر

قلی خان ولد اعظم خان در جونه گذه بعرض رسیده *

جشن وزن شمسی سال چهل و یکم بدستور مقری منعقد گردید - آنف خان که نزدیک قلعه بهالکی رسید تلعendar آن جا یک روز دستت و پا زده راه فرار اختیار نمود و تمام اسباب و ذخیره قلعه سوای آنچه بداد حادثه تاراج رفت مبلغ خطیر واصل سرکار گردید چون بتقاضای مصلحت ملکی چنان قرار و حکم شده بود که هرچه قلعه عامل شاهیده بتسخیر در آید حواله متوجه فتح خان که در آن فلح اورد نمایند آن قلعه را حواله منسوبان لو که در قلعه اوداگیر بودند نمودند و ازانجا کرج نموده نزدیک قلعه گلبرگه رسیدند - بعد سیر اطراف آن مصلحت در محاصره او ندانسته متوجه بیجاپور شدند - مابین راه رزاق الله نام از اعیان عادل شاه با نوشته و پیغام صلح با ظهار ندانست و اعتراف نقصیرات گذشت و القاسم عفو جرایم مع قبول پیشکش لائق رسیده ملاقات یمین الدوله نمود ازانکه رزق الله نام مردم کم زبان بوده بمجرد رجوع مصالح در تن دادن القاسم او مصلحت نبود رسول مذکور صایوس مراجعت بیجاپور نموده *

شمه از وقائع حضور آنکه - پادشاه زاده محمد شجاع که برای رساندن تابوت والده ماجده بدار السلطنة رنده بود رسانده آمده ملازمت نمود - چون فتح خان حبشي در ارسال جواهر و فیلان تکاهل ورزیده بود وزیر خان را برای تنبیه و گوشمال آن بدھال صرخ فرمودند - و تصرف خان دکهني را که با فتح خان از قدیم الیام عدارت داشت با ده هزار سوار و چند امیر دیگر همراه

سنه ۱۰۵۰ دادند - چون آصف خان بھاپی قلعه بیچابور رسید و بتراود قلعه گیری پزد لخت انواع عادل شاهی از اطراف بطريق قنافان گردید مبا فمودار شده خود را بر فوج پادشاهی می زدند - هرگاه بهادران غلبه کشا بر آنها حمله می آوردند رو بقرار می نهادند *

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرایی معنیر صحیل بیچابور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدریت خود نسبت به بندھای پادشاهی و تسلی آنکه درین زودی قابوی یافته بکی از دروازه‌ها و نمونه لشکر اندرین خواهم گرفت بعیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خود را شب جریده فرستاد که نزد یمین (الدوله آمده قسم‌های مغلظه خورده عهد موافقت و را نمودن دروازه بر قابوی وقت نموده روز و هر روز و هفته بعد رهای مختلف می گذاردند و بروی صدق ان مقال و راستی آن پیام به شام منتظران موعد نمی رسید - و سوای آن مصحوب شیخ دبیر نام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بعیان آمد و مدت در دفعیه گذشت آخر معلوم شد که همه قدمبر و تزدیر عادل شاه است و آصف خان در تگ آوردن مخصوصان و درازدن نقشبها و مورچان بیشتر از سابق گوشیده - بعده مصطفی خان علایی نزد یمین (الدوله آمده پیغام اظهار زد است و قبل پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خراسی و پیرانی ملک که از دست اندازی و بایمالی و غارت لشکر ظفر پیکر باقی در مالک و مال رعایا نماند نمود - آصف خان باتفاق بی نفاق همه امرا کنکاذش بعیان آورد بقبول چهل لک روپیه که

نی الحال نظر بر حال و احوال ملک و رعایا در سرکار عاید ساخته تعهد اطاعت آینده نوشته بدنه مقرر گشت - و تعهد و عهد نامه از هر دو طرف مصوده نموده بهادر خان و یوسف خان و غیره را در جنگ کهی چنانچه بتحریر آمده رخمي از میدان برداشتند برده بودند طلبیده سپردند - و شیخ عبد الرحیم نام را که از معتمدان یمین دوله بود با خود بر که تعهد معا مبلغی از جمله چهل تلک روپیه همراه او ارسال دارند - و مرسی الیه را لتو روزه در قلعه مهمان نگاهداشته روز سیوم بعد و دفع الرقت که متعاقب همراه صدم خود تعهد و مبلغ ارسال می داریم خالی برگردانند - روز دیگر دو فوج چرب زبان حراف معتبر نزد یمین دوله آمده پیغام بعضی استدعا رساندند - آصف خان آنرا نیز قبول نموده وقت پرخاستن پارچه کاغذی زیر مسند گذاشته رفند مضمون اینکه پازن که برای مذکور صلح آمده بودند عمدۀ مطلب آن بود که احوال سپاه و اسپان و عصرت لشکر که از سبب باقی ایام قحط و فرمیدن غله عصرت تمام عائد حالت سپاه گشته بود بجز پوست و استخوان در تن و بدن حیوان ناطق و غیر ناطق پیدا نبود در پابند - بعده که بر حقیقت لشکر آگاهی یافته پیش هیچ اسپ پر کاه ندیدند و بوي ماکولات و دود همچ مطبخ بم sham و نظر آنها در نیامند رفته از قرار برگشته ورق سبق را واژگون خواندند و صلاح دادند که آخر سپاه آنگ آمده برخاسته خواهند رفت - لهذا بعد و غدر دفعیه می نمایند - ما را چون بدنه گی باطنی باین درگاه است از اصل کار خبردار ساختیم - حاصل کام آخر چنان شد که از گفتگوی غدر امیز

ناشره قتل و جدال و نزد پوش روز بروز زیاده می گردید و ایام «چاهره با منداد کشید» و در مدت ایام تردد چهار چند نمایان که دکه‌نیها از آندرون و بیرون قلعه هجوم آورده‌گاه غافل و گاه خبردار ساخته بر سر لشکر ریخته داد شجاعت می دادند رو داد - چون رسید غله نمی رسید و اثر گرانی باقی بود و هرجا که در آن نواح غله و خرم اکار عادل شاه و فروختنی بود هرچه توانستند بقلعه پرده بودند - باقی را پاک سوخته اثرب از آفرینش جان دار نگذاشته بودند و گاه مشت کاه که برای اسپان میسر می آمد اسپان از ملاحظه آنکه اگر تمام شوی باز میسر نخواهد آمد بنگاه آن قاتع می شدند همه اسپان از لشکر قادر بر حرکت یک قدم اگر همه برای عدم باشد نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران دید که دران سال خود را طرف فلک آباد بیجا پور رسانده هم چارپا و آدمیان را از عذاب برآرد و هم بخوبی و غارت ملک پرداخته در تلافی حیله بازی دکه‌نیها پردازد - لهذا از انجا کوچ نموده راه کزار دریا اختیار نمود - و طرف رای باغ که احتمال بمرتضی آباد مرسوم گشته و بسیار سبز و خرم آباد بود خراب و تاراج کنان مرحله پیما گشته - هرجا زمین گشته و زراعت بنتظر می آمد در چشم برهم زدن صورت ناگشته می ساختند و بسم اسپان از سر نو بقلبه رانی آن می پرداختند و خانهها و قصبه و بازار آباد را بمرتبه ویران می نمودند که قابل گشت و کار می گردید - و در اسیر نمودن زن و مرد صغیر و کبیر رعایا و روانه ساختن آنها بدشت عدم و ناکامی تقدیر نمی نمودند - به حال بدی حال محل آباد تعلق نه بیجا پور را

سنه ۱۰۴۱ شاه جهان بادشاهه (۴۹۷)
پصورت دیگر معمورهای غیر معممی میگردانند تا آنکه موسم برسات
رسید و اثر آبادی دران مملک نماند و گاه و دانه درانجا باقیت
نمی شد متوجه مملک بادشاهی گردیدند - و از شولا پور گذشته
چهار ذی نمودند •

از رویداد حضور آنکه بعد تعین وزیرخان چنانچه گذشت
ابوالفتح نام فرستاده فتح خان مع عرضه داشت مشتمل بر روانه
شدن عبد الرسول پسر آن نابکار ستمکار با جواهر و فیلان و التماس
موقوف نمودن تعین فوج رسید و حکم توقف وزیرخان صادر گردید -
و بعد رسیدن عبدالرسول مع سی زنجیر فیل و نه اسب و جواهر
بقدیمه هشت لک روپیه خلعت و کهوة مرصع و یک زنجیر فیل
مرحوم نمودند و مراد دیگر عذایات گردید •

ذکر سوانح و جشن سال ششم از جلوس مطابق
سنه هزار و چهل و یک هجری مشتمل
بر نمودن مراجعت از برهانپور بدارالخلافة

جشن آغاز جلوس سال ششم اواخر ماه شعبان سنه هزار و چهل
و یک با هتمام کار پردازان با گین هر سال با قسم آرایش زیست گرفت
و سلطین و امرا ادب تعلیمات بگذرانند نذر و پیشکش بجا آوردند
و هر یکی در خور پایه و قسمت کامیاب و کام روا گردید و جمعی
از شعراء و صلحاء بغیض رسیدند مجموع پنج لک روپیه پیشکش و
نذر از نظر گذشت - بیست چهارم رمضان سنه هزار و چهل و یک
(۱۰۴۱) از برهانپور متوجه دارالخلافت اکبر آباد شدند
عبد الرسول پسر فتح خان را مخصوص فرموده صوبه دکهن به یمین

سده ۱۰۴
الدوله مقرر نمودند - چون بحسب اختیار نمودن جدائی از رکاب قبل نعمود مهابست خان را طلب حضور و بصوره داری ذکری دکهی صادر فرمودند - و بنام آصف خان حکم رفت که خان زمان را در ذکرین بر سرکار گذاشته خود را قبل از رسیدن مهابست خان بحضور رساند - نصیر خان را صونه مالوا مقرر نمودند و به پنجاه کوچ و هشت مقام کفار اکبر باد رسیدند - یعنی الدوله از ذکرین آنجا رسیده با پسران و هسرهان ملازمت نمود - برای ساعت هشت صبح نموده غرّه ذی الحجه داخل دارالخلافت شدند - عبد الله خان ولد خان جهان را که بسبب کبر سن التماس صوبداری بهار نموده بود مشغول فرمودند - مهابست خان از دهلي رسیده بعد ملازمت روانه ذکرین گردید - در مجلس فاتحه انقضی سال مهد علیها لک روپیه بمستحقان ذکر و انان بطرق بالمناصف رسانند و هر سال همین مبلغ را برای ارباب استحقاق بنام آن مغفوره مرحومه مقرر فرمودند *

درینولا مزده نقمع هوگلی بندر شرقی که از تصرف فرنگیان بضبط بندھائی پادشاهی درآمد بعرض رسید - تفصیل این اجمال بطرق اختصار آنکه فرنگیان در هوگلی که از راج محل بنگاله بیست کروه واقع است بسیل تجارت مسکنی داشتند - در این سادق پارچه زمین برای نگاهداشتن اقمشه و بودن خود التماس نمود - در آنجا حصار بخته با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد خانه که کلیسا گویند بنا نهاده بمرور ایام قدم از جانه اطاعت بیرون گذاشته بمضرت حال مسلمانان آن دیار و ایدامي مسافران پرداختند - و روز بروز در استحکام آن مکان میکوشیدند - از جمله

افعال شنیع آن قوم اینست که در همه بذادر کنار ساحل که دارند از مسلمانان و هندو رعیتی که آباد می سازند دیگر ضرر مالی و جانی با آنها نمیدرسانند مگر آنکه همین که یکی از باشندهای آنجا با جل طبیعی درگذشت و ازو فرزند نایاب ماند آنرا با مال او در سرکار خود بضبط در آورده وارثان خود سال را خواه سید خواه برهمن باشد نصرانی و مملوک خود می نمایند چنانچه تا حال هر بذادر کوکن دکهن و کنار دریا که قلعه و حکومت دارند معمول آن گروه شقارت پژوه است - و با وجود علم این ظلم از طمع به مرسانیدن قوت مسلمانان و هندو همه قوم در تعلق آنها رفته آباد می شوند - دیگر فقیر را در ملک خود راه نمیدهدند اگر نادانسته فقیری در آنجا وارد گردید اگر هندو باشد آن قدر بایدی او میگوشند که زندگ خاصی او متعذر است و فقیر مسلمان را بعد حبس و قصدیع دادن چند روز خلاص می سازند - و مسافری که ازان راه عبور نماید و تنبکو در وقت تفحص اشیای او برای محصول برا آید در تنبیه او و خفت تقصیر نمینماید - چرا که تنبکو را اجاره داران مقربی میگروشنند و مسافر همان قدر که بخورد همراه بوداره و معدود خانه آنها برخلاف تختانه هندو بحسب ظاهر در کمال صفاتی که شمعهای کافوری بروز آنجا می سوزند بنتظر آمد - صورت حضرت عیسی و مریم را علی فبینا و علیهم السلام باعتقاد فاسد خود بچندین صورت از چوب و رنگ و روغن بزینت تمام ساخته اند - اما در کلیساي انگریز که آنها نیز نصرانی اند صورت بطريق اصنام نمی باشد - سحر اوراق مکرر دران مکان و بذادر وارد گشته باعلمای آنها صحبت داشته مذاکرها فموده - حاصل کلام ون

سنه ۱۰۴۱ بی اعتمادی آن جماعت بعرفن رسید قاسم خان را صوبه دار بندگانه مقرر نمودند - وقت بخت خفیه سرای استیصال آن قوم و تسخیر آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسیدن آنجا بمروز ایام و تدبیرات صائب بمحابه و تسخیر آن پرداخته بعد سعی بسیار که بتحمیل تفصیل آن قلم را رفعه داشتن بطول کلام منجر میگردد بدست پادشاه نواره و لشکر کشی از راه خشکی و دریا به پیکار آن مدبران پرداخته در محاصره سه ماه بنای هستی غرور آن جماعت را با قلعه از پا در آورد و قریب پنجاه هزار نفر از رعایای آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گردیدند - و ده هزار نفر از فرنگیها و رعایای بعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگی اصیل و جمعی که بجبر نصرانی گردیده بودند به اسیری در آمدند - و قریب ده هزار کس از رعایای بیگناه و حبوسان آن جماعت آزاد گردیدند - و زیاده از هزار صد همان از لشکر پادشاهی دران محاصره و کار زار بدرجۀ شهادت رسیدند *

لشکر بخان از صوبه کابل آمد ملازمت نمود - چهار هزار اشرفی و لک روپیه مع چند اسپ پیشکش گذراند - و صوبه داری دهلي مقرر گردید *

دیگر از فتوحات غیبی عهد آن شاهنشاه کشور کشا تسخیر قلعه کالنه است که با هفت پرگذۀ نظام الملکی که شش لک روپیه محصول آنوقت داشت و الحال بسرکار کالنه صوبه خاندیس در دفاتر نوشته می شود بلا تردید تیر و سنان بتصرف در آمد - صحنه ای از تفصیل آن می نکارد که بعد ظهور ظلم و تعدی فتح خان

که همه امروز منصوبیان دور و نزدیک نظام الملکی ازو نفرت اختیار نمودند و به تزلزل در آمدند محمود خان حارس قلعه کالله چند روز سر از اطاعت فتح خان پیچیده آخر کار از ملاحظه جان خواست که بوسیله ساهو به موله پدر سوای مقهور که تمام ضلع گوکن در جاگیر و نصرف او بود با فتح خان رابطه تمام داشته باطاعت آن ظالم درآید خان زمان پسرمهایت خان که به نیابت پدر در دکهن بود ازین معنی اطلاع یافته بمیر قاسم قلعه دار متوجه آناد سرکار آسیر که قرب جوار کالله راقع است خطی نوشته که محمود خان را رهمنوی سپردن قاعده بمتولسان درگاه پادشاهی نماید - بمیر قاسم آنچه بایست دارین ماده بمحمد خان نوشته - و بعد که بحسب طلب محمود خان بقلعه کالله رفت بوجوه تسلی او نموده و وعده و امید ها بمیان آورده فرمان پادشاهی بنشان آنکه کف دست بر فرمان وقت سپردن فرمان زند طلبیده قلعه را بنصرف والا مع محالات آن در آورد - محمود خان را منصب چهارهزاری دو هزار سوار و پنجاه هزار روپیه نقد مع منصب دو پسر او عطا فرمودند - چون خبر واقعه قاسم خان که بعد از مدت روز از مفتح ساختن ماه و دیگ ازین جهان رخت بملک ممات کشید بعرض رسید بباب او اعظم خان مقرر گردید *

دارین اداء حاجی محمد جان و سی ایدن آمدۀ قصیده
غرا گفته ملازمت نمود بانعام و منصب و خطاب ملک اشعر
سرافرازی یافت *

دارین سال کرده سلطان صبیحه سلطان پرویز بعقد دارا شکوه

در آمد هفت لک روپیده چهار آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان
و آتش بازی و جوش و خروش اهل نعمه و رامشگران حور تمثیل چه
شرح دهد - اعده‌ماد خان ترکمان از عادل شاه رفیعیه خاطر گشته
بحضور رسیده بعطنی منصب و خطاب قزلباش خان و بیست
هزار روپیده نقد سرافرازی یافت - محمد معصوم کابلی منصب
هزار و پانصدی و خطاب اسد خان مفتخر گردید •
از واقعه صوبه بهار عرض رسید که هفتاد و هشت بتخانه نواحدات
محمار و مصالح بناء مساجد شد •

چون در ایام تشویش انقلال سلطنت جفت مکانی نذر
محمد خان چنایه بذکر درآمد باز بگان بیبدل بتأذت و تاراج
کابل و اطراف آمده استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا
نقصیر ننموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انقام
سوای لطف و مدارا و تدارک بر عکس بعمل نیاوردهند - پنهان که
ذذر محمد خان وقارن حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو
ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سرای
لطف و باد بود لک روپیده و تحف هندستان همراه دادند - که خداونی
پادشاه زاده محمد شیخ به صبیغه رستم میرزا محفوظ بیان آمد و
لکها باریاب طرب و مستحقان بی پصاعت رسید - و از خرج
مبلغها که بصرف چراغان و آرایش بندی تمام شهر و آتش بازی
درآمد چه شرح دهد که تحسیل حاصل است •

درین سال محمد علی بیگ که از نزد غفران پناه شاه عباس
با سوغات قیمتی سه لک روپیده آمده بود رخصت فرموده چمله یک

سنه ۱۰۶

(۴۷۳)

شاہ جهان پادشاه
لک و پنجاه هزار روپیه نقد و دیگر مذایات مرصع آلات و غیره با و
رسانیدند و همراه او صفوی خان را بطريق سفارت مع چهار لک روپیه
سوغات و نامه صحبت علوان متضمن بر تعزیت و تهنیت و بر
سرگذشت خارجهان لوته و دریا خان و فتح هشت قلعه دکن
و تسخیر بندرهوگلی از تصرف نصراندان و پند و نصالح در باب منع
سیاست زیاده بائینی که پدران بفرزندان نویسنده کتابه و صراحة درج
نموده نزد شاه مفی فرمان روای ایران روانه ساختند زبانی نیز کلمات
بعضی پند و اندرز در ماده خدا ترسی از طرف خون رویی ناحق
که دستور و رویه شاه ایران شده بود خصوص از سفاکی شاه صفی که
زیاده از جد و آبای او اشتها را باعثه بود بیجام نموده مرخص ساختند
چون ایام عرس مهد علیا بیان آمد حکم شد که مبلغ شش لک
روپیه برای اخراجات محجر نقره و قنادیل طلا و مینا و دیگر
ازمات مع لک روپیه مقری مستحقان از خزانه بدهند - درین
ایام اثرویا و طاعون در شهر ظاهر گردید و روز بروز زیاده می شد بعد
از قلعه مع خدمه محل برآمده کنار دریا نزول فرمودند بعد از چند گاه
رو بتخفیف آورد که باز مع هشم و خدمه محل داخل قلعه ارت
دار الخلافت شدند *

جنگ نمودن پادشاه زاده محمد اورنگ

زیب با قیل که بمحسب اتفاق رو داد

درین سال بدستور هر سال جنگ فیلان کو تمثیل زیر جهر رکه
حکم فرمودند و بخاطر عالی چنان گذشت که همه پادشاه زاده های
گرامی قدر سوار اسرا شده سیر جنگ ویان نمایند - و پادشاه

زاده فیل انگ و شیرشکار محمد اوونگ زیب اسپ خود را
نزدیکتر بفیلان آورد و از مستقیم باده جوانی و شجاعت از هر دو فیل
محبت که با هم آمیخته بودند اهل توهمند و اندیشه بخاطر راه نداده هر
ساعتم اسپ را پیشتر میبرد تا آنکه یکی ازان هر دو فیل کوه ریا
بر پادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار
با حوصله از جای خود نجنبید و به مقابل آن بلای سیاه استاد

* بیت *

بمردمی رُ جا بُل سرمونشد * ز پیش چنان بیل بُل سونهد
ز تهکین سرشنده زبس بیکرش * نه جنبیده جز نبض از پیکرش
با وجود آنکه هنوز مرحله عدم او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود
پتاپید فضل حافظ حقیقی بازوی جلادت موروثی را کار فرموده
بضرب برجهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثیل پرداخته پیشانی آن
دبونزاد نلک هیکل را مسروح ساخت * بیت *

بنکلیف فطرت دلیری نمود * به سنی که تکلیف بر روی نبود
درین سن اگر بودی افراسیاب * همی گشتی از دیدن فیل آب
از مشاهده آن حال نظارگیان ملکوت مهر از لب سکوت برداشته
بهزاران آنیون زبان کشاند و از چهار طرف چهار قل برابر دفع چشم
زخم او خوانده بردمیدند و آن عفریت نزاد ددنهاد از خوزدن
زخم زیاده خشندا گشته با وجود سودان چرخی و دیگر آتشباری
و انداختن گز و زدن کچل و دیگر اقسام حریه پادشاه زاده را مع
اسپ بیداریغ زیر دندان در آورد و آن نونهال گلشن کامرانی بعده
هست قهقهی و شجاعت موروثی از اسپ جدا شده باز همان لحظه

بیستی و چالاکی تمام دست بقبضه شمشیر نموده باز دیگر بر فیل کوه پیکر حمله آور گردید و پادشاهزاده محمد شجاع از ملاحظه آن حال با وجودی که از هجوم و ازدحام خلاص که بالای هم می افتدند باد راهم راه تردد نبود و باز درد آتشباری آدم آدم را نمیدید خواست که خود را نزد برادر والاقدر رسانده مدد نماید. چون نزدیک رسیده از زور بازو صفت ازدحام بر دید از هدمات و آتش فشانی اطراف اسپش چرا غ با گردید و او نیز از بالای اسپ افتاد - درین وقت راجه چیسنگه خود را بفیل رساند اگرچه از رم نمودن اسپ او نیز نزدیک بود که بینند اما به روجه خود را نگاهداشته برقی چند متواتر بر فیل زد و معاگرزید ازان و دیگر سندھای جلوی خاص زیر صدمه گزد و حریه ای دیگر گرفتند درین همن فیل حریف او برو حمله غلبه آمدیز آورد باز آن فیل دیو صورت عفریت سیرت از هدمات اطراف مغلوب و هراسان گشته رو بغار آورد - هر دو شاهزاده شخص از فضل حافظ بیهمال از چنگ آن بلای ناگهان نجات پا گرفتند - و پادشاه گردون وقار از محفوظ ماندن هردو پادشاهزاده نامدار هزاران شکر بدرگاه کرد گار بدل و زبان بجا اوردند و هر دو گوهر درج سلطنت را تذک درآغوش شفقت گرفته فرمودند که پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب را با شرفی بوزن در آرند و به پفع خریطه اشرفی سنجیده بدرویشان و مستحقان رسانندند *

چون فتح خان پسر عظیر جشی چنانچه بتعزیر در آمد
بهبود کار خود در اطاعت پادشاه ملل سپاه دیده عبد الرسول پسر
خود را بحضور فرستاده کار پردازان پایی تخت را رسیله عفو جرائم

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی محل نظام الملک را که بساهو نظر بر تلاضای وقت عطا فرموده بودند باز باز بدستور سابق مرحوم است و بحال نمودند - و ساهوی واژه گون بخت آزاده خاطر گشته نزد عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد نازه گردیده درخواست مدد برای تسبیح دولت آباد نمود و لشکر گران و مصالح قلعه گیری از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - ازانکه دران ایام بسباب انقضای سالهای قحط و اختلاف وضع روزگار نماینده در قلعه نماند - بود و فتح خان میدانست که امرای نظام الملک بحسب خونریزی و سختی سلوک ارباب او وقت محاصره رفاقت بالاتفاق نخواهند نمود از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوجه خاطر گشته عرضه بخدمت خان خانان همایت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور پسلسله چندانی ساهوی سیاه رو و اراده سپدن فلجه دولت آباد به بندھلی پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود - خان خانان بروی مردم خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را با جمعی از بندھلی درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب خود نیز مرحله پیدما گردید - خان زمان چون در منزل دولت آباد رسید خبر رسیدن فوج ساهو بر سر راه باراده باطل حائل گردیدن شنید لهراسپ برادر خود خود را با دلیر همت و دیگر همراهان برای مقابل شدن سرداران بیجا پور تعین نمود - و خود هم ترتیب فوج نموده برای پیکار آن فوج مستعد گردید بقصبه پهلو امری (105) نارسیده

گرد سپاه بیجا پور ظاهر گشت و اول بالهر اسپ بعد با خان زمان پای دار و گیر بیان آمد و بعد زد و خورد مردانه که از هر دو طرف جمعی کشته و زخمی شدند فوج دکهن هزینه خورده هفت کروه آن طرف دولت آباد رفته فرود آمدند - دو کره‌ی کوهکی خان زمان نزول نموده سرداران بیچاپور نظر بر مآل اندیشه با فتح خان پیغام و مصلحت بیان آورند و موافق رؤیه بد عهدی و پیمان شکنی آن قوم باهم صلح باشند شرط نمودند که فتح خان سه لک روپیه بساهو باچند سراسپ برسانند و آنها ذخیره قلعه و غیره بدد خود بالای قلعه رسانند و از بالا و پائین بر لشکر پادشاهی گوله توب و نفگ و سنگ باران و تیر و سنان باریدن گرفت - خان خانان از شفیدن این خبر چون مادر بر خود پیچیده خان زمان را فرشت که برای تسخیر قلعه و تدبیب بیچاپوریان گمره است بسته به بستن سورچال و کندن نقیب پردازد و بر لشکر عادل خان تاخته از پلی قلعه بر خیزانده نگذارد که ذخیره بالای قلعه رسانند و خان زمان بعد رسیدن نوشتجات خان خانان خود را بنظام پور رسازده بفکر برداشتن لشکر دکنه و ترد پیش بردن سورچال پرداخت و بسواری مکرر هرجا اثربیم از لشکر بیچاپوریان می‌یافتد علف تیغ و طعمه تیر و سنان می‌ساخت - فتح خان مصلحت دران دید که خیریت خان بیچاپوری را که از اماری صاحب‌باری دکنه گفته می‌شد با شش صد سوار اندرون قلعه گرفت و مکرر فوجهای طرفین بر یکدیگر روز و شب تاخت می‌آزادند آخر دکنهایها هزینه ازان نزدیکی بر خواستند و

خیان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج بلچاپور تعین نمود و دیگر سرداران را برای دوامدن نقشب و پیش بردن مورچال جایجا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیری کار فرما کردید اگرچه قلعه گردان اساس دولت آباد که نه قلعه پایه بپایه از سنگ خارا مدور یک لخت تراشیده و سر بر فلک بروی کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید یا از تردد مصالح محاصره قلعه و زینه و پوش و نقشب رساندن تسخیر آن با حاطه قبول عقل در آید اما ازانکه خالی شدن قلعه از ذخیره بمند طالع و اقبال پادشاه عدو مال قلعه کشا باعث آمید مفتوح گردیدن و تقویت دلهایی بهادران قلعه گیر گردیده بود امرایی چنان فتار دران محاصره مصدر تردد نمایان گردیدند و علی الرغم همدیگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معاونت چرخ خونخوار سبقت جویند و یاقوت حبسی که اول غلام نظام الملک بود بعده بقصد نوگری پادشاهی رجوع آورده در زمرة بندهای این درگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه رئی خود را بر عایت بازگشت جانب حق نمل قدم به صرخ رئی مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود افتاد و نتیجه او بر رزی کار آمد ازانکه گفته اند که سیاهی روز ازل بشستن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید سیاه رئی او گردید ثبات قدم نتوانست وزید و مثل غلامان گریز پا از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خوش رسانید و جنگی ای

که در شباهه روز بر سر رساندن رسد غله بقلعه میان هر دو فوج رو میداد آدم کشی بمیان می آمد و همچنان برای ممانعت رساندن غله بالشکر پادشاهی اواج بیجاپوری شوخی نموده سر زاده می گرفتند و بر موارچال می ریختند و مردم را ضائع می نمودند و تردہ نمایان دران قتال و جدال از هر طرف بظهور می آمد و جانهای شرین بیاد فنا میرفست تا کجا بشرح تفصیل آن توان پرداخت - درین ضمن کهیلوچی نام دکهنه که او نیز از مدحت رو باین جذاب آورده بدرافت پنجهزاری پنجهزار سوار رسیده بود بدستور یاقوت از لشکر پادشاهی برخاسته داخل فوج عادل شاه گردید - و از بیوستن او دکهنهها مستظر گشته شدی بقصد رساندن چهار صد گاو رسد بر قلعه بر سر لشکر پادشاهی شوش عظیم آوردند و بهلول خان که سردار عمدۀ فوج بیجاپور بود و نبیرهای یاقوت و غیره از چار طرف بر موارچال ریخته صدای دار و گیر بلند ساختند و امتداد جنگ تا دوپهر روز انجامید و سرها چون گوی غاطان زیر نعل اسپان بهادران می غلطید و کار بجائی رسید که خان ختنان و همه سرداران سوار شده قدم بعرصه کارزار گذاشته مقابل دکهنهها صف آرا گشتند و از گرد سپاه موافق و مخالف ابرآسا آسمان دیگر نمودار گردید و خورشید از میان نا پدید گشت * بیت *

زگرد سپاه آسمان گشت میخ * همه گرز بارید و پولاد تیغ
غبار زمین برهوا راه بست * عذان سلامت برون شدزدست
دران نبردگاه دو سه سردار مثل جگناته را تهور و غیره و جمعی از راجه‌رتیه و بعضی مسلمانان روشناس نفج جان دریاختند آخر

بهلول رو بغار آورد و شادیانه نصرت طرف خانخان بنوازش درآمد و اسپ و آدم بعیار دکھنیها قتیل و اسیر گردیدند و فوج پادشاهی بلا فرصت بر سر پهلو مخالفان تاختند و هرانچا نیز صحابیه صعب بین آمد و غذیمت را فرمود انبار خله که برای وساندن بالای قلعه فراهم آورده بودند پدست لشکریان افتاد و آنچه نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان که سورچال لشکر را از فوج خالی شنید فرصت وقت را از دست نداده از قلعه برآمده بر سورچالی که نسب آن تا پای حصار قلعه رسانده بودند ریخت و شور و غلغله عظیم برپیم بلند گردید و خانخان از شنیدن آن مع بهادران جان باز یکه تاز خود را رساند و از هر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی چلور ریز سیدند و از صدای ففیر و کونای رهره گذاز و آوارسم ستوران تیز روتار و های و گوی چوانان جان نثار افعون فرار بران دکھنیهای حیله ساز دمیدند و فتح خان افغان و خیزان خود را بقلعه توانست رساود و پاره اسباب سورچال بغارت رفت - چون چند روز کهی بر لشکر رسیده بود بل از جدگ شب و روز لشکریان را فرصت زیر، از پشت اسپ فرود آورده نمیدادند تا پا آورده کلا و هیده چه رسد خانخان خان زمان را با فوج گران بجهت آورده کهی روانه ساخت و دو هزار سوار برای قراولی مابین راه که از رسیدن فوج ناگهان خبردار باشند دگاه داشت - لشکر بیجا پور از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند و با فوج قراولن جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و گشش چندی از هر طرف کهی بلشکر رسید چون نسب طرف خان زمان از

باروت انپاشته شده بود نهم شوال قرار یافت که وقت صبح آتش دهنده - و فرمودند که همه سرداران مع بهادران جانباز برای یورش حاضر شوند - عمله و فعله موزچال جلدی نموده هنوز که اثر تاریکی بود و برای یورش فوج و مردم آبرو طلب بر سر کار نرسیده بودند باروت را آتش دادند و با وجود پریدن بیست و هشت درعه دیوار بسبب تاریکی که برخاستن غبار علایه آن تیرگی گردید و از نرسیدن مردم کار طلب قلعه کشا احمدی جرأت داخل شدن نمی نمود و محصوران خبردار شده از گوله تفنگ و حقة آتش و بان آتش فشان گشته با مصلح چوب و تخته و هرچه بدست آمد به تردی بستن راه پرداختند خان خانان از مشاهده آن خود کمره مت برانی یورش بست و با همراهان خواست خود را بدم باریدن سنگ و آتش زند امرای دیگر متع آمدند غیرت را کار فرموده نزدیک بصبع از هوطرف هجوم آورده با جمعی از مغلان و راجهوتان و مبارزان جان سپار و قلعه کشایان شورش کار حمله آور شده سینها را سپر لام ساخته بر محصوران تاخته بعد بکار آمدن جمعی داخل حصار شهر پناه که به عنبر گوک مشهور بود شدند و آن جماعه جمع کثیر را بخشش داده فرار اختیار نمودند و خود را بخندق مهاکوت رساندند - و مردم پادشاهی به فسق و بندوبست موزچال اندرون حصه را پرداخته حریلیهای عنبر و یانوت را ملچا و پناه خود ساخته راه تردد را بر محصوران دست و پا باخته از سابق ترک تر ساختند و آنچه ذخیره آتش بازی اندرون آن حصار یافتنند متصرف شدند - و مجر توبهای آن بر مستحصنان قلعه دریم بستند - اگرچه هشت قلعه

دیگر بمرتبه استحکم برج و باره داشت که کمند و هم بر اطراف او بند گردید خیال می‌نمود اما چون از عدم ذخیره خود دنی و مایحتاج دیگر بمرتبه کار بر قلعه نشینان تنگ بود که اکثری پوست بی گوشت واستخوان چار پایان حلال و حرام را قوت و یموت خود می ساختند - خان خانان بمدد اقبال پادشاه کمر همت بر تسبیح آن پسته بود القصه درین هنگامه دار و گیر سیاهی سه چهار هزار سوار غذیم برای شورش انداختن و فوج پاشهی را بخود مشغول ساختن نمود از گردید - و هزار سریهاره (106) غله مع در سه هزار پیاده بر قنداز و تیرونداز با لباس سیاه در شب نار بر شیر حاجی رسیده خلها را نزدیک دریچه متصل خندق انداخته چون برق و باد رو بگردیز آوردند و مردم قلمه هجوم آوردند جمعی را حائل آب و آتش و تیرو سنان ساخته و بعضی را مقابل فوج اندرون حصار داشته خود را برای آوردن غله رساندند - و خان خانان که پیشتر برین تدبیر و اراده دکه‌نیها مطلع شده جمعی از سوار و پیاده را بیرون خندق تعیین نموده در کمین داشته بود میان هردو گره نائمه قتال و پیکار شعله ور گردید و مردم پادشاهی غالب آمده ذخیره مفت بدست آوردند - و بعده که بهادران جان نثار از سرفتو بفکر هواندن نقب و غراهم آوردند اسباب قلعه گیری پرداختند و از عسرت و کساله فاقه حل بر احشامیان قلعه تذگ گردید رعب و هراس تمام در دل فتح خان راه یافت و اهل و عیال خود را با احتمال و انتقال بالای قلعه سیوم

مسنی بکلا کوت روانه ساخته خود با جمعی از همدمان روز سختی در مها کوت صاند درین حال خیریت خان بیجا پوری و غیره که بطريق مدد در قلعه آمده بودند و از عصرت جان بلب آنها رسیده بود پیغام خفیه نزد خان خانان برای امان جان و راه یافتن نزد عادل شاه فرستادند خان خانان بجان مذمت داشته چرا بداد که اگر فوکری پادشاهی اختیار فمائی بمنصب لائق سرانهارازی خواهی یافت و اگر پیش عادل خان بروی نامه و خلعت برای آفای تو میدهم - پس خیریت خان وقت شب قابو یافته با دو صد نفر خود را نزد خان خانان رساند و خان خانان در خلوت ضیاءت خورانیده صبع آن خلعت و مابحاج فروزی راه بازداده و خامت و نامه عادل شاه مع فرمائی که بدستخط خاص مشتمل بر عفو تقصیرات عادل خان و اراده توجه پادشاه ضرف دکهن رسیده بود سر دیوان خوانده پیغامهای وعده و وعد سرپا امید و بیم از طرف خود و حضرت اعلی بر زبان آورده حواله او نمود - بعد که خیریت خان نامه و خلعت برای عادل شاه گرفته روانه بیجا پور گردید خان خانان مشغول ترد تسبیح قلعه گشت - درین ضمن خبر رسید که غذیم از شنیدن روانه شدن مصالح قلعه گیری مع خزانه از برار و برهانپور خود را بر سر راه رسانده لهذا خان زمان را برای تنبیه و گوشمال آن جماعه تعین ذمود و مابین راه وقت رفت و مراجعت نمودن همه جا افواج غذیم یمین و یسار خان زمان را داشتند و هر روز صحابه و فتال بین می آمد و گاه گاه چنان کار بر لشکر پادشاهی تنگ می آوردند که یک دو کروه راه جنگ کنان تا شام طی نمودن دشوار

سنه ۱۰۶۱ میگردیده - و از هر دو طرف مردم بسیار بکار می آمدند - بعده که خان زمان بخزانه و ذخیره نزدیک رسید از اتفاقات همان روز قریب پانزده هزار سوار بیچاره بوری و نظام الملکی دیگر با فوج دکهن ملحق گردید و از هر طرف مدد برای غنیم میرسید و لشکر عظیم مثل سور و ملخ که تعداد آن نزدیک لک سوار و پیاده می شد فراهم آمدند و اطراف فوج پادشاهی را فرو گرفتند و بکار زار در آمده صدای دار و گیر بفلک بربن رسانندند و ولوله رستخیز عجیب بر پا گردید - خان خانان از شنیدن غلبه دکهنهای فوج دیگر برای مدد تعین نمود و از هر طرف عرصه کار زار بر یکدیگر تنگ ساختند و سرهایی پیشمار بر زمین غلطان گردید و زمینهای آن دشت از خون مبارزان رزم پرست لاله زار گشت * لیست *

هو لشکر بهم در خوش آمدند * دو دریابی خونی بهوش آمدند تو گفته هوا لاله بارد همی * ز پرورد ها زاله بارد همی اگرچه بعد اقبال شاهزاده اهی خزانه و ذخیره بلا آفت بلشکر رسید اما نقصان مالی و ضرر جانی بسیار بحال مردم عائد گردید *

درین اوان خبر رسانندند که هزاری پنده که از نوکران عمد * و وزیر صاحب السیف و القلم عادل خان است با فوج سنگین رسیده با لشکر سابق ملحق گردیده چند کروه زمین را سوار و پیاده زیر بار آورده مقابل رسیده - خان زمان با فوج گران و توبخانه دشمن سوز در برابر فوج دکهن برآمده از سردادن بان و تنگ و انداختن تیر بازار کار زار گرم ساختند - و دکنهایها با هیئت مجموعی از هر طرف با بهایهای جان ستان فوج فوج نعروه زنان چلو ریز رسیده چپقلشهای مردانه و

حملهای رستم از صف ریا نمودند بعد زد و خورد بسیار وکشته شدن سوار و پیاده بیشمار کار بر فوج پادشاهی تگ آورند و نزدیک بود که هزینت بر لشکر خان زمان راه یابد. خان خان خبر یافته دلیر همت را درون حصار گذاشت خود با همراهان شیرشکار عازم کارزار فوج دکهن گردید و بعد مقابل شدن هردو فوج دریا موج و بهم پیوستن سرداران صف شکن که اگر قلم را به تحریر تفصیل آن رنجه دارد سرشناس انتظام سخن از هم می گسلد مباربات صعب بمیان آمد و غبار دار و گیر بصرخ بوریں رسید و از هر طرف سردارهای نامی با چندین هزار آدم جان شیرین بیاد دادند. ازان جمله راجه چندراوت و غیره سه سر فوج ذامدار پادشاهی دران کارزار بکار آمدند - و هر ساعت شعله جمال و نثاره قتال اشتعل میگرفت و از جمله حبشهیان بدرو و دکنهایی دخو یاقوت حبشهی مشهور که بذکر درآمد و از سپه سلازان نام آور بود با جمعی از قبیله و نبیره خود مرحله پیمایی بادیه عدم گردید و برای سفید روئی بیرون بودن جسد آن سیه رویان از معركة حبشهیان و دکنهایان بیشمار بالای کشتهای مزبور کشته گشته پشته جسد گردیدند آخر قادر بر بودن قش سربازان خود نگردیدند و هر طرف پشتها از کشتهای نمودار گردید *

دولشکر چو سور و ملخ ناخنند * نبردی چنان در جهان ساختند جگرتاب شد نعرهای بلند * گلوگیر شد حلقهای کمند گویند چنان جنگ غیامت آشوب در دکهن کتری رو داده کوتاهی سخن تا پهرشب حدای نغير دکنهای و آواز کوس و گزای هیبت افزایی

بهادران رزم پرست سامعه افروز مبارزان آن دشت و بوم بود بعده از هم جدا شده لشکر بادشاھی از ملاحظه غدر فوج دکھن جلوی اسپان بدست گرفته باقی شب را بصیر امید آخر نمودند - چون خسرو زرین کلاه غلغله افکن انهدام فوج اختران گردید آن بد اختران باز از هر طرف نمودار گشته دست و پا زده راه فرار اختیار نمودند - و خان زمان پاره تعاقب نموده اسپ و آدم و اسلحه بسیار بدست آورده و خان خانان بفتح و فیروزی داخل حصار مفتوحه گردید - چون نقدها زیر حصار قلعه دویم تیار و پراز باروت شده بود می خواستند آتش دهند با وجود بعضی مردم احشام که بدام عبرت گرفتار بودند با تفاوت فتح خان پیغام امان جان بهشت یک شب بیان آوردند - خان خانان قبول ننموده نقب را آتش داد یک برج مع پانزده درعه دیوار پرید فدویان جان نثار پروانه وار خود را مقابل بارش گوله توپ و تفنگ و حقه بان که از بالای مهابوت میزدند زده بحصار در آمدند - و خان خانان نیز با بهادران دیگر داخل احاطه قلعه دویم شده حکم بستن سورچال و ترد تسبیح قلعه سیوم همان روز قمود - از انتشار خبر وحشت افزای فتح حصار دوم مراري پذت و دیگر سرداران عادل شاه و نظام الملکی باره بیگر بقصد پیکار سوار شده فوج فوج نمودار گشتند همینکه خان زمان با بهادران خون آشام برای مقابله آنها معرکه آرا گردید حرکت منبورج برای دفع پیغامی نموده بعده که دانستند که کار قلعه از دست رفته بدل افسردگی تمام لجام اسپان برگردانیدند - درین ضمن محل دار خان قلعه دار ترمک نظام الملکی که از بیدان فتح خان دل آزره می بود پیغام سپردن قلعه

بنخان خانان فرستاد خان خانان در جواب نوشته اگرمی خواهی
 نتیجه حسن خدمت از تو بظهور آید مال و عیال ساهوی بدستگان
 دران جبار ذردیک بیضایور منصل قلعه تعلقه نسبت باید که خود
 را غافل آنچه رسانده بتصرف درآی و از ثمرابن نیکو خدمتی
 بهره فراوان آندوزی - محل دار خان خود را با همراهان بر سر آن ستاره
 سوختگان رساند مال و افر مع عیال و دختر ساهو مع مبلغ پک لک
 و پنجاه هزار هون و چهار صد اسپ و چهار قبیل بدست آورد و از غارت
 و تاراج متفرقه همه همراهان متمتع گردیدند و حقیقت بنخان خانان
 معروض داشت - خان خانان چو گل شگفته از خوشوقتی در جامه
 نگذید و آفرین اه محل دار خان نوشته مع خلمت و اسپ وجیغه
 روانه ساخته بحضور خود طلبید - و فتح خان ازین خبر دشمن
 کام خود را باخته و از خدمات این فتوحات دل از دست داده
 عبد الرسول پسر خود را مع پیغام عجز و نیاز و اطاعت قبول
 سپردن کلید قلعه فرستاده مهلت یک هفته مع قول امان برای
 برآوردن عیال خواست خان خانان التماس او را قبول نموده نظر
 برکمال عسرت و برسانی او در لک و پنجاه هزار زوبده مع فیلان و
 کهاران پالکی و دیگر باز بردار همراه عبد الرسول که مخلع ساخته
 مرخص نموده فرستاد - و بعد از برآمدن فتح خان نوزدهم ذی حجه
 سال هزار و چهل و سه هجری که پنجاه و هشت روز مدت ایام
 محاصره کشیدن آن قلعه نه حصار که چرخ دوار چنان قلعه مطبوع
 با رفعت ندیده مفتح گردید و خطبه بنام نامی ابوالمظفر شاه
 جهان بادشاه غازی خواندند و نظام الملک که از صغر سن در حبس

فatum خان بود مع دیگر وابحثها بتقید بذندهای پادشاهی در آمد. گویند از جمله نه قلعه دولت آباد پنج قلعه بر روی زمین نمودار و چهار دیگر مدور از سنگ مصفا بر سر کوه است پنجهزار و پانصد درعه شاه جهانی که مراد از یک کروه و عشر جریبی باشد دوره دارد و انتفاع آن صد و چهل درعه است. در ایام سابق بنام ههاراگیر و دیو گیور زبان زد بود بعده که سلطان محمد تغلق چنانچه بذکر در آمده قلعه را با اکترتوان آن ضلع و دکهن به تسخیر در آورد ساکنان دهلي آباد کرد خود را ویران مطلق نموده به پای این قلعه آورده آباد ساخته مسمی بدولت آباد ساخت. از آنکه شهر و عمارتی که سجیر و ظلم آباد و تیار شود عاقبت بخیر نمی باشد و باز نزد ویران و خراب میگردد در اندک مدت رخدنه و فسد در ملک نو پتسخیر آمده سلطان محمد تغلق افتاد. بلکه شهر و ملکهای قدیم موزوئی از ظلم و سفاکی اواز دست رفت جمعی را که از دهلي به تکلیف و چور آورده آباد ساخته بود همه بجاده حب وطن مالوف برخاسته رفتند سلطان علاء الدین بهمنی نیز بعد از جلوس خود آن مکان آباد شده تظلم را قبل سکنای خود ندانسته گلبرگه را موسوم باحسن آباد ساخته پای نخت خود نمود و شهر دولت آباد ویرانه محض گردید و سوای تصبغ کهرکی آبادی نماند و دولت آباد اسم قلعه توانها جاری گشت و بهمن نام در دفاتر سلاطین دکهن موسوم گردید. تا آنکه در عهد سلطنت حضرت اعلی بعد تسخیر در آمدن در ایام صوبه داری پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با عنمام زین العابدین خواجه بتفاوت مسافرت

هفت کروز قلعه آبادی عظیم به مرصاد و محمی باورنگ آباد گشت
و الحق درین مصراز طرف و فور آب و اعتدال هوا و رنگی فی رسته و
بازار پر از اقسام میوه و فواكه شهر مثل او دیگر در دکهن نیست مگر
در صربه تلذکاره فرخنده بنیاد حیدر آباد خجسته بنیاد ارزنگ
آباد دعوی همچشمی می نمود که آن هم الحال ویران محفوظ گشته
 حاجی محمد جان قدسی در تعریف قلعه گفته « بیت »

حصاری که مناش ندیده است کس « بود قلعه دولت آباد و بس
فلک را رخ از رفعت پایه اش « بکود است از پرتو سایه اش
بود مملکت را عروس این حصار « که بایش بود از شفق زرنگار
بیست و ششم ذی الحجه مزاده دلکشای فتح قلعه بعرض
حضرت اعلی رسید و خان خانان مع همراهان مورد انواع عغایات
گردید و نصیر خان را خطاب خان دوران و هزاری و هزار سوار اضافه
عطای فرمودند و خان خانان خان دوران را مع مرتضی خان برای
محافظت قلعه نگاهدارشته قلعه دار ڈین نموده خود بقصد تادیب
دکه غیهای خیره سر عازم ظفر نگر گردید و مقابله و مقابلهای
سخت بالشکر دکهن نمیان آمد و ماناجی سردار مشهور بیجاپور
کشته گردید و عادل شاهیه مغلوب هراس گردیده پیغام صلح بمعیان
آوردند و مرازی که مدار علیه بیجاپور بود فرهاد نام پدر رنده خان
را برای پیام مصالحة نزد خان خانان روانه ساخت آن سیه سالار
تجزیه کار گفتار آنها را از پایه اعتبار و صدق خالی دانسته فرسقادها
را بار نداد بنا بران سرداران دکهن از صلح مایوس گردیده باز اتفاق
نموده بامزه استخلاص قلعه دوامت آباد که شاید از عدم گرد آوردن

ذخیره کاری توانند ساخت و هنوز که مردم پادشاهی از راه و بیراهه
واقعه نشده اند تردید تزویر آمیز آنها پیش رود چلو میز نا نظام
پور رسیدند و مورچالها بسته بمیاصره پرداختند خان خان از شنیدن
این خبر با رسید غله باستعجال تمام طرف قلعه کیان مرحله پیما
گردید و خان دوران انتظار کوک خان خان نکشید و نظر بر قلت
جمعیت خود نه نموده از قلعه برآمده مقابله نمود و حمله ای
رسانده و ترددهای مردانه بکار برده خصم را از گرد قلعه برداشت
اما دکنیها باز اطراف قلعه انتشار نموده گاه گاه شوخي می نمودند
تا آنکه خان خان بارسده غله رسید و ده هزار کاو ذخیره همه اشیا
بالای قلعه فروخته خود متوجه برهان پور گردید و خان دوران نیز
بموجب رسیدن حکم مرتضی خان را ملعوندار مستقل ساخته خود را
به صوبه داری خویش بمالوا رساند - درین ایام بعرض رسید که بعضی
قلعه تعلق بکلانه و کنار ساحل که فرنگیان داشتند از ملاحظه آمد آمد
قلعه کشایان دست و پا باخته قلعه را خالی نمودند و سیدی فولاد
و سیدی مفتاح نظام الملکی که با سه هزار سوار و پیاده در آن ضلع
بودند راه فرار اختیار نمودند و راجه بهاری که حارس نواح بکلانه
از طرف پادشاهی بود تعاقب نموده فیل و عیال سیدی فولاد را
با چهار صد نز و مرد فرنگی با تصویرهای اصنام که در کلیعهای
نصایی می باشد بدست آورد و بحضور ارسال داشت و فرنگیان
بعضی بشرف اسلام در آمدند و باقی علف تیغ گردیدند فتح خان
مع نظام الملک و اموال و اینیال که از قلعه دولت آباد همراه
محبوسان رسیده بود حکم شد که اموال در سرکار بضبط در آزند و

نظام الملک را در قلعه گوالیار که از خویش و تبار سابق او تیز در آنجا بودند بفرستند و فتح خان را دولک روپیه سالیانه مقرر کرد، از جمله اموال که ما بحتاج ضروری او بود پدر معاف فرمودند چون لغایت حال بادشاهرزاده دارا شکوه و محمد شجاع منصب سرفرازی نیافتند بودند محمد شجاع را به تجویز خان خانان عرض هفت صد و پنجاه روپیه یومیه منصب ده هزاری پنجهزار سوار عطا فرمودند و روانه دکهن ساختند با خاطر بادشاہ خطور نمود چون دران ایام مقرر بود که بادشاہ زادها را تابع خدمت مامور نصازند منصب عطا نمی نمودند پا وجود پادشاہ زاده دارا شکوه پسر کلان را نسبت بهم پسران بصرتبه عزیز میداشتند که از خود جدا نمودن بر خود گوازا نمی توانستند نمود بعد از منصب یافتن بادشاہ هر آدۀ محمد شجاع برادر کلان را بعطای منصب بلند آوازه ساختن لازم گردید خلاف دستور بی آنکه خدمت مامور فرمایند بهمنصب دوازده هزاری شش هزار سوار و عذایات دیگر لوازم منصب سرفرازی دادند و محمد شجاع را بعطای خلعت و اسپ و فیل مع ساز طلا و نقره و دیگر عذایات مفتخر ساخته سید خان جهان و سید عالم بارهه و راجه جی سنگ و راجه بیتلیل دام را مع دیگر امرا همراه داده بعطای افانه و انعامات سر بلندی بخشیده دیگرین مرخص ساختند و بتجویز منجمان فرمودند که بر سواری رتبه از حضور نوبت زنان روانه گردد - درین سال صادق خان میر بخشی و دیعت حیات نمود بادشاهرزاده محمد اورنگ زیب را مامور فرمودند که رفته جعفر خان پسر کلان صادق را بحضور بیاره و انسانی واختیگان دیگر پردازد و بحایی صادق خان اسلام خان را

میر اخشمی فرمودند - بخان دوران حکم صادر شد که نائب در هرمه
مالو گذاشته خود در رکاب پادشاهزاده محمد شجاع رفاقت نماید
و بنام زمیداران برار و بلاگهات حکم رسائل مصالح قلعه گیری
صادر فرمودند *

ذکر سال هفتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و دو هجری

چشم آغاز سال هفتم بدستور هر سال ترتیب یافت «حدار
خان دکه‌نی نظر پر حسن تردد او چنانچه گذشت بمنصب چهار
هزاری دوهزار سوار و عطا‌ی اسب و غیل و شمشیر مرصع و بیست
هزار روپیه سرفرازی یافت اول ماه شعبان مطابق وسط بهمن ماه
الهی متوجه کشمیر بہشت نظیر گردیدند و هر منزل سیرکنان و
شکار ایگنان و داد دهان نزول نموده قدغن چنان مقرر گردند که اگر
بوئه زراعت بدست تازاجیان یابند دست آنها راقطع نمایند و بصاحب
مال از وجه تیمت او مضاعف بدھانند و برای تحقیق و جریب نمودن
زراعت که بحسب ضرور بسبب عبور لشکر و انواع و بهیر از تنگی
راهها بایمیل واقع شود امین خدا توں جز رس ضابط مقرر گردید
که اراضی بیموده وجه نقصان از سرکار بر عایا عائد سازند و دران
عهد مطابق حکم بعمل می آمد بحرف و صوت فمی گذشت
بیمهت و سویم شهر مذکور بدارالملک دهلي رسیده بعد زیارت
بزرگان بلا توقف طرف لاھور مرحله پیما گشتند چون ششم رجب
بدارالسلطنت لاھور شرف نزول فرمودند و یمین الدوله آصفخان که
بخرج بیمهت لک روپیه عمارت عالی طیار ساخته بود بالتماس

او دران مکان تشریف بردن و شش لک روپیه از جواهر و دیگر اجتناس و نقد پیشکش نمود بعد نظم و نسق ملکی و ملاقات میان محمد میر که نقد کمالات صوری و معنوی او بسته قبول دلها رسیده بود و رعایت نمودن مبلغ خظیر بخدمه و مستحقان خانقاہ از لاهور که تا بیست و پنجم ماه مذکور در آنجا توقف واقع شد طرف کشمیر کوچ فرمودند و با وجود از ملاحظه تنگی راه کشمیر بادشاہزاده هارا با آمد خان و دیگر امرا حکم شده بود که بمرور و خاطر جمعی از کتلها عبور نمایند بعد ازان خود روانه شدند و نسبت بسفرهای دیگر با شاده هان لشکر بسیار آسوده گذشت باز خالی از هرج و تصدیع نبود چنانچه از جمله اشعاری که محمد جان قدسی در ماده راه پرتعجب کشمیر گفته چند بیت نوشته می شود * بیت *

معاذ الله ز راه پیر پنجال * که مثیش دبده کم چونخ کهن سال
سرایا گشته حیرت چونخ والا * که راه این کوه را چون رفت بلا
بود مشکل گذشتن زین راه تنگ * درین راه رونقشی است برستگ
گروهی دست از جان بر فشارند * درین راه چون گره بر تار مند
قطع راه بصر غلطیده پکسر * چنان کز رشته بگسته گوهر
الحاصل هیجدهم ذی حجه در منزل بهشت مشاکل خان پور که
پنج کروهی کشمیر فراوس نظیر است شرف نزول فرمودند و در تلافي
رنج راهها که اسباب عیش و تنعم مهیا گردید دیگر دران مکان تهذیت
نشان همه روی زمین پراز لاهه و ریاحین و اشجار سرایا بهار و اتمار
رانگین و انها رو چشمهاي زلال و شیرین بنظر می آمد اگر خواهند
بصفت و فور فواكه و گلزار و سبز زار آن قطع زمین زبان خامه را شیرین

سازد پا بوصف رود و سرود و نفعه پردازی دلبران شرح شنگ آن
معدن راگ و رنگ پردازد سرشنگ انتظام اختصار کلام محال نمی
ماند اقصیم الشعرا عرفی اگرچه در تعریف آن سرزمین در آبدار
بسیار سفته اما درین بیت عالم عالم مضمون درج نموده « بیت »

هر سوخته جانی که بکشمیر در آید

گر مرغ کباب است که باهال و پر آید

و از جمله اشعار ملا طغرای مشهدی در وصف گل و لاله زار آن
مکان جفت نشان چند بیت بتحریر می آرد « بیت »
گل و سنبول درین گلشن بنامند « بهار اینجا بهشتی آشنا شد
شفق سر جوش رنگ لاله زارش « غلک یک پشنه سبزه سبزه از بهارش
نداشده مرغ این گلشن رمیدن « نگرد سبزه اش سیر از دمیدن
کشیده کوهها از سبزه خالث « بجوش سبزه و گل سر بر افالک
بچلی قله کوهش رسیده « که رنگ از چهرا رفعت پریده
زموج لاله از بس خورده پهلو « بود راهش بصد باریکی مو
ز طغیان گل و سنبول بگلشت « نه کوهش می شود معلوم نی داشت
زمین گل آسمان گل بخوبی گل « نمانده در عدم گونی دگر گل
سرود و حسن اینجا هم عذانند « گل و می هر در جنس یک دکانند
ترنم ریز هر سو خوش خرامی « لیای نعمه در سیر مقامی
بمطرب نی دل اینجا بسته دارد « که یکدم بی لب او بر نیاره
حاصل کلام حضرت اعلی در هر هفته و هر صبح و معاذر باغهای
دلکشی آن سرزمین سیر و تفرج می خمودند و بکار بزم نشاط مشغول
بودند درین اثنا بعرض رسید که اهلیه پادشاه زاده محمد شجاع

محبیه میرزا رستم صفوی بعد از تولد شدن دختر بروژه جاودان شناخت ازین معنی سیروشکار آن مکن ناگوارا نمود و دختر را مسمی به دلهذیر باتو بیگم ساختند - بعده که پادشاه زاده محمد شجاع داخل دارالصوره برهاپور گردید چون قلعه پرینده که از اعظم قلعه نظام الملکی گفته میشد و اعظم خان در محاصره آن تضییع اوقات نموده کاری نساخته ببرخاسته بود و بعد آن عادل شاه آن قلعه را بمبلغ سه لک هون که بآفا رسول قلعه دار آنجا داده خوبیده بنصرف سیدی فرجام نام فرستاده خود واگذاشت و توب ملک میدان را که در پرینده بود به بیجا بور طلب داشت گویند که بدان کلانی و خوش ساخت تویی دیگر کم شنیده شده و آدم مسلم بفراغ دران توب می نشست و این توب در ابتدا در قلعه احمد نگر بود از تبدیل وضع روز گار سیدی عنبر از احمد نگر بقلعه پرینده فرستاده نگاهداشت بعد رسیدن پادشاه زاده محمد شجاع به برهاپور که خان خانان آمده ملازمت نموده اول همین مصلحت قرار یافت که لشکر برای تسبیح قلعه پرینده تعیین نمایند پادشاهزاده نظر بر ایام جوانی و ناکرمه کاری خود بدون سراجام معقول قلعه گیری با خان خانان و خان زمان متوجه تسبیح قلعه مذکور شد و به ملکاپور رسیده خان زمان را با دیگر امرا و راجه جیسکه بطريق هراول مع مصالح قلعه گیری رخصت نموده امر فرمودند که مابین راه همه جا که تعلق داشت پوری باشد بتاخت و تاراج در آورد و چاهجا تهائه مقرر کرده روانه ساختند درین ضمن خبر رسید که ساهو بهوسله یکی از خویشاں نظام الملکی را که در بگی از قلاع محبوس بود

پرسن آورده با جمعی از واقعه طلبان ماده فساد ساخته نواح ظفر
نگر را تاخته خواص خان را با سه هزار سوار برای تنبیه او تعین نموده
فرمودند که بعد از اخراج از مملکت چهار کونده را که وطن بهوشه
گفته می شود تاختت و غارت نماید درین اوان شهرت یافت که
رندرله خان با مراری و غیره چهار سردار عمدہ و فوج سنگین از طرف
شاه بمدد قلعه پرینده رسیدند و خان زمان که نزدیک قلعه رسیده
بود از شنیدن خبر فوج دکهندیها یک کروهی قلعه کنار ناله کم آب
لنگر اقامت نموده به بستن سور چال و گندن نقب مردم تعین
فرموده خود بفوج یندی برای مقابله پرداخت و قبل از رسیدن
کومک بیجاپوری مردم قلعه گاه بیگاه برآمده بر سور چال دسته دست
برد نمایان می نمودند درین ضمن روزی گولی تنگ بر چشم
سیدی فرجام بد سرانجام قلعه دار در وقت نگاه کردن از سوراخهای
حصار رسید کار او را تمام ساخت و قلعه دار لاحق دیگر فرستاده عادل
شاه فارسیده بقلعه دار سابق پیوست - بعده که پادشاهزاده بپرگانه بدر
رسید خان دوران از مالوا به دد رسیده با جمیعت شایسته رفیق و هم
مصلحت کار گردیده اوائل رمضان پادشاهزاده سه کروهی قلعه رسیده
دانه نمود هنوز خدمتها برپانه نموده بودند که فوج غنیم از
اطراف نمودار شده بشوختی و زدن کهی پیش آمدند و بوز دیگر
که غلبه فوج غصم برکهی رسید خان خانان از شنیدن مغلوب
گردیدن لهراسب پسر خود با حکیم خوشحال که همراه کهی بودند
مع خان زمان مستعد کار زار گردیده چون بمیدان رسید جمیعت
غنیم بمقابل آمد و بعد ترده سرداران فوج پادشاهی دکهندیها جنگ

پکریز نموده خان خانان را طرف فوج کلر خود کشیدند و تا خان خانان خبردار گردید اطراف او را فرو گرفته کار برو بمرتبه تنگ آوردند که زنده ازانجا برآمدن محل می نمود همچنان چار طرف خان زمان را فرو گرفتند چون خان دوران در ابتدای شهرت شورش بر قبیل سوار شده در مکان خود استاده جاسوسان برای خبر و تحقیق نمودن قابوی ریختن بر مراعدا تعین کرد انتظار خبر واقعی میکشید بعد از شنیدن غلبه خصم که سه فوج ساخته یک فوج بر سر خان زمان رسیده برو عرصه تنگ آورد و قریب ده دوازده هزار سوار غذیم خان خانان را محاصره نموده اند هیچکدام بمندی هم نمیتوانند رسید و یک فوج کومکی غذیم اطراف فوج پادشاهی را دارد و جمع کثیر از مردم همراه خان خانان با راجه موطن داشت بکار آمدند خان دوران خبر یافته جلو ریز خود را بمند خان خانان رساند وقتی رسید که فوج دکهن بر سر جمعی که بکار آمد و زخمی افتاده بودند هجوم آوردند می خواستند از میان فوج برداشته بگردند و بعضی غیرت طلبان با قام و تنگ چون شیرازیان دران دورانی خون غوطه زده حد راه آن جماعت گردیده بودند خان دوران دران حمل رسیده هدایت کار زار گرم ساخته چپقاشهای صف ریا بکل برد و هلی و هری مردان و نعرهای زهره شگاف مبارزان بپرخ بروان رسید *

ز بس نعره کامد برون از کمین * فرو اوفقاد آسمان بر زمین
خان دوران خود را برو مقتولان رساند جمیعت مخالفان را از اطراف
بنات النعش ساخته نعش مردعا را با زخمیان نیم جان از میدان

برداشته بر اسپان بسته بعده بعده خان خانان عفان تاخت و خان خانان
 تقویت یافته ازان تلهکه جان مر گردید و از دست ہر مبارزان
 صفت شکن و حمله شیردگان نیل افکن خصم رو بفوار آورد درین
 هنین که پادشاه زاده از شنیدن آن جنگ مغلوبه سوار نیل شد،
 رو بحرکه آورده بود خان دوران و خان خانان رسیده خبر هزیمت
 صالحان رسانده مانع آمدند و پادشاه زاده بر حقیقت اطلاع یافته
 زبان با آنین خان در ران کشاد و هر روز فوج دکهنه بشوخی تمام
 پیش آمد، بر موجال و کهی میرختند و مردم پادشاهی بکارمی
 آمدند و کهی کاه سالم و گاه نصف بلشکر میررسید روزی از روزها که کهی
 بار گوده رو بلشکر روانه شده بودند و فوج غذیم اطراف کهی را محاصره
 نموده از هر دو طرف جنگ کنان می آمدند یکبار بان آتش بار
 بر شتر پراز کاه رسیده بعد باد رو برو در گرفت و از شعله آن بشتران
 دیگر رسیده تا خبردار شدن اکثر از فیلان و شتران سرایا شعله آتش
 گشته سوختند و شور و غاغله عظیم بر خاست غذیم فرست غذیمت
 داشته برباقی جانور و آدم کهی دست یافت و غالب آمد
 نکه شنید که پرکاه به لشکر بر سر خان خانان خبر شنیده سوار گردید
 و کار بجایی رسید که پادشاه زاده نیز سوار شد خان خانان شدیده
 متصل هم مردم دوانده مانع آمد پیغام داد که هرجا رسیده از
 نیل سواره استفاده باشدند تا خبر مابعد هایی جان فشان بر سر غذیم
 از شنیدن سیوازی پادشاه زاده و خان خانان و نمودار شدن نشانها
 پاره شقولن نرا کشته و بعده را ریسمانهای بار آنها بر پرده با خود
 گرفته فوار قمود چند نیل و شقرهای همه و چانوران نیم سوخته را

برگردانند و باز هر روز شوخی می نمودند و کار بر لشکر پادشاه زاده تنگ آوردند تا آنکه لوزی خان خانان مصلحت نمود که آخر شب فوج پادشاهی سوار شده غافل خود را بر بنگاه دکه‌نیها رسانند از سبب مخالفت سرداران و حسد میان هم خبر بگذیرند و تا رسیدن فوج پادشاهی که پهر لوز برآمدۀ نزدیک بنگاه آن جماعت رسیدند دکه‌نیها بهتر را بارگردۀ بدستوری که تا زمان حل دارند چند سردار با بهتر روانه ساختند و باقی فوج آراسته در مقابل افواج پادشاهی مستعد کارزار گردیدند بذا بر آن آنچه مرکوز خاطر بود صورت نبست مگر آنکه پارۀ گلوان غله که از سنگینی بارگانده بودند با چند شتروکار که بیخبر از کهی برگشته بودند بدبست سردم پادشاهی افتاد وقت مقابله که راجه چیزگاه را با فوج بیجا پوری مقاتله رو داد و کارزار صعب بینان آمد موده‌های فام سردار نام آور دکه‌نیها که از سابق زخمی بود با معذوب چند اسیر سرپنجه تقدیر گردید - درین اوان خبر رسید که کاکا پندت نوکر عمده خان خانان با رسید غله نزدیک لشکر رسیده و فوج دکه‌نیها برای سدر راه او گردیدن سوار شده اند خان خانان بشاهزاده گفت که همراه کاکا پندت آن قدر جمعیت است که از عهدۀ دکه‌نیها براید اما درینوقت که فوج آنها به دور رفته برویان آن جماعت سواری باید نموده و در فکر تعیین فوج شدند پادشاه زاده فرمودند که ما خود هم سوار می‌شویم میخواهیم سیر فوج دکه‌نیها نمائیم له راسپ رامع جگراج و غیره سه چهار امیر در بنگاه گذاشتند با باقی فوج بر بهتر خصم سواری نمودند دکه‌نیها خبر یافته پدستور اول بهتر را بارگردۀ چهارها

سال ۱۳۴۳

را آتش زده خود مسقعد کارزار گشند و بعد رسیدن فوجها چنگ
صعب بینان آمد اگرچه از طرفین مردم بسیار کشته شدند اما از
طرف مخالفان جمع کثیر اسیر و قتیل گردیدند و سواری پذیرخواهی
شده از اسپ افتاد بار دکهایها از معرکه بدر بودند پادشاهزاده به
بنگاه خود مراجعت نمود از آنکه میان خان خانان و خان دوران که
هردو سردار صاحب داعیه بودند نفاق بینان آمده بود و خان دوران
اکثر حرفهای سبلت اینکه من خان خانان را از چنگ اجل
رهانی داده جان و آبروی بیاد رفته اورا بخشیدم بر زبان می آورد
و لوز بر زر زیاده ماده نزاع میگردید و سپاه نیز از سختی ملوک
خان خانان شاکی بودند هر تدبیر و منصوبه که خان خانان می نمود
خبر بمخالفان می رسید و آنها در مدافعت میگوشیدند و سعی
در تسخیر قلعه فائدۀ نمی بخشید هر چند کوچه سلامت و نسب
پیش می بروند محصوران بران احوال یافته از اندرین در خراسی آن
میگوشیدند با وجود پراندن یک طرف باره برج که باره باروت از
اندرین قلعه دزدیده بودند فائدۀ مترب نشد و از کمی کاوه هیمه کار
بر لشکر تنگ گردید چار پایی سواری و بار بردار از بی علفی
و تاخیم غنیم بسیار تلف شدند لهذا پادشاه زاده بصلحت
خان خانان از پایی قلعه برخاسته متوجه برهان پور شد - در مدت
محاصره هفت ماه که اوائل ماه نی حجه دست از محاصره
برداشتند آدم و جانور بیشمار شائع گشتد و تا نزدیک رسیدن
برهان پور دو بار غنیم نزدیک قصبه پیر نمودار گردید و دست و
پای فمایان زده بعده که جمع کثیر از هر دو طرف کشته شدند

دکوهنیها بمقکن خود رفتند •

چون مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد شجاع ناکام بعرض رسید پادشاه زاده را با خان خان و دیگر همراهان مغضوب ساخته طلب حضور نمودند •

واخر ربيع الاول بعد از غراغ سیر باغات کشمیر متوجه لاهور شدند -
بعد از پنهانی که رسیدند بعرض رسید که مسلمانان این سرزمین که
بجز کلمه توحید خواندن که پی معنی آن هم نه بردا انداز را و
رسم اسلام بیخبرند و بکفار دختر میدهند و نسبت دو طرفه مینمایند
در منع آن حکم تهدید آمیز صادر شد - و بعد رسیدن سرحد پنجاب
جمعی استغاثه نمودند که بعضی کفار شدید فخران و زنان
مسلمین را بجبر در حانه انداخته در خرابی مساجد کوشیده‌اند -
حکم شد آنها را مقید ساخته اگر توبه نموده باشرف اسلام در آینده
پعد جدید عورات را با آنها واگذارند والا بقتل آورده خانه و مل آن
جماعت بضبط در آورند و مساجد را پدست همان طائفه بتعزیر
در آزند و بتخانه‌ی آنها را مصمماً سازند •

درین اول خبر رسید که خان زمان از خان خاذان رنجیده
حضور رسیده و متصل آن خبر واقعه مهابت خان خان خاذان
از آزار ناسور معروض گردید (زمانه آرام گرفت) تاریخ یافته ازین
مقولة تاریخ مدح و فم صاحب طبعان بسیار گفته اند •

ذکر سال هشتم از جلوس مطابق

سنه هزار و چهل و چهار هجری

چشم آغاز سال هشتم از جلوس منعقد گردید و هریکی

سنه چهارم
 را آغاز پایه و نصیب خود بفیض رسید. پنجم جمله ای الآخری داخل
 آذار السلطنت تھور شدند سرکار بیجاگانه و مدر بار و بعضی محل
 سرکار هاندیه که متصل مرحد مالوا و احمد آباد کنار آب فردیا و
 قنی بود حکم شد که داخل صوبه خاندیس نمایند و سابق دریا
 صوبه خاندیس و برادریک صوبه دار مقرر می شد فرمودند دو صوبه دار
 نمایند و صوبه بلا کهات نظام الملکی تازه مفتوح گشته را که تا
 سرحد کنار دریا و ساحل کوکن بجمع یک ارب و بیست کروز دام
 بود برخان زمان پسر خان خانان مقرر فرمودند و صوبه برهان
 پور را که بعضی از محل پایان گهادت بردار داخل نمودند پعده
 خان دوران مقرر ساختند پادشاه زاده محمد شجاع از دکهن آمده
 ملازمت نمود پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب را که پانصد روپیه
 یوهیه داشت بمنصب ده هزاری چهار هزار سوار مع لارمه منصب
 عنایت فرمودند. چون فساد ساهم در ملک تازه مفتوح گشته دکهن
 متوان بر عرض میرسید تجویز فرستادن پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب
 بدکهن بیان آوردند بخان دوران و خان زمان احکام صادر شد که
 خود را تا رسیدن پادشاه زاده بتصویه دکهن رسانده در تنبیه و
 استیصال نظام شاهیه گوشند چنانچه بعد از عرض رسیدن استیالی
 دکهندیان بلا قابل خبر رسیدن خان دوران از مالوا به برهانپور و تعیین
 نمودن افراج برای گوشمال نظام شاهیه و بعد محابیات صعب منکوب
 و مغلوب ساختن و از پای قلعه سرخیزاندن آن گروه معروض گردیده
 هفتم شعبان المظum از تھور کوچ سمت دارالملک دهلي فرمودند
 و سر سواری بدویان زیده حق آگاهان روشن ضمیر میان محمد میر

و دیگر بزرگان رفته و فاتحه استعداد از مزار برگزیدگان دین حاصل فرموده رایت توجه بمنزل مقصود برآورشند - رسط رمضان باعث کنار دهلي را از نزول رایات رونق دو بلا بخشیدند - مزدّا تولد فرزند در همانه دارا شکوه بعرض رسید حسمی سليمان شکوه ساختند و بعد زیارت قبر جنت آشیانی و دیگر مزار بزرگان متوجه دارالخلافت شدند - چون سه چهار چشн فسیده بهم اتفاق افتاد اولاً تخت مرصع که مجلی از خرج مبلغ و جواهر آن نزنان فلم خواهد آمد و ساعت جلوس بران روز نو روز مقرر شده بود دوم عید سعید نظر رسیده سوم بزم طرب افزاین ولدت شاهزاده سليمان شکوه همینه آن گردیده روز دویم عید داخل دارالخلافت اکبرآباد شده طرح جشن انداختند و بکلر پردازان حکم آرايش بزم بهشت مشاکل نسبت بهر سال زیاده فرمودند از انجمله يك اسپک متحمل زرباف که بخراج يك لک و ده هزار روپيه در مدت سه سال در کارخانه احمد آباد تیار شده بود موافق اداره آن دیگر فروش و ماحتاج آماده گردید از بساطهای زرین و آتشین بندی رنگین در در دیوار شعشه طلا گشت و تخت مرصع بخراج يك کروز روپيه که صد و سی هزار تومان عراق باشد و در مدت هفت سال تمام باشه بود از انجمله چهارده لک روپيه را طلاقی چواهر بیش قیمت دره بکاربرده بودند رونق افزای آن بزم گردید - محمد جان قدسی در تعریف تخت گفتند * بیت *

زهی فرخنده تخت پادشاهی * که شد سامان بقايد الهی
فلک روزی که میکردش مکمل * زر خورشید را بگداخت اهل

رساند گر نلک خود را بهایش + دهد خورشید و مه را بونمایش
دهد پادشاه جهان را بوسه برپایی + ازان شد پایه قدرش فلت مایی
چو تاریخش زیان پرسید از دل + بیگفت (اوینگ شاهنشاه عادل)
چون پادشاه خورشید منزلت بران تخت فلت رفعت جلوس نمود
از اطراف نعمه پردازان حوز مثال و رامشگران پری تمثیل باصول
گونا گون برقص در آمدند و سلطانی و امرا بهزاران زیان شکر گویان
نسلیمات تهنیت بتقدیم رسانند و جیب و دامن مراد عالی
مالامال گردید شعرا و صلحاء و ارباب طرب خرسن خرسن ذر فخیزه
آندرختند و مهر و ماه برای نظاره جشن آن خسرو خورشید کلاه
سر از دریچه مشرق پر آورده در مجمر نلک سپند اختران سوختند
+ بیت *

و بدین ترانه مترنم گردیدند

چهنی بهزار دل قروزی + اختر همه در سپند موژی
ایام پدل نشاط انروز + همچون شب عید ر هبیم نورز
و نلک بهزاران زیان میگفت * بیت *

همین سر رصف این فردوس آنکیں + که باشد جلوه گاه خسرو دین
بذرق چشم تو روزی نقاره + گلو از صوت بلبل گشت پاره
نفیر و گرنا گشتنده دمساز + سرود زیر و بم شد هر طرف ساز
آنچه پادشاه زادها و دمین الدوله و دیگر امرا بانعام درآمد و هر اچه
قدر و نثار از نظر گذشت در تحریر تفصیل آن قلم را رنجه نداشته
بدین اکتفا می نماید که از ساعت تحول تا روز شرف نوزده روز
دست و دل آن پادشاه دریا دل در ایثار زد و گوهر حکم بخروکان
داشت و فقیری نماند که صاحب نصاب نگردید و غنی نبود که